

A Nógrád megyei Könyvtár ez év január 12-én levelet intézett a járási könyvtárak igazgatóihoz, és a könyvbarát-mozgalmmal kapcsolatban néhány fontos tennivalóra hívta fel figyelmüket. E dicséretes szándékú levélben olvastam a következőket: „Tekintettel arra, hogy a könyvbarát-mozgalmat könyvtári érdekeket szolgál, a megyei határozat értelmében megyei, járási és községi szinten egyaránt a könyvtárak igazgatói, illetve a könyvtárak vezetői egyben a könyvbarát-mozgalmat vezetői is.” A következő mondatban pedig arra utal, hogy a Népfrontnak, a Nótanácsnak, a KISZ-nek és a földművelésügyi minisztereknek a legmesszebbmenően kell támogatniuk a könyvtárvezetők könyvbarát-mozgalmi tevékenységét.

Ezek után már nem tartottam meglepőnek, hogy a könyvbarát-mozgalmat következő évi teendőit a járási könyvtárigazgatók gyűlékezete vitatta meg, s a megbeszélésen a könyvbarát-mozgalmat igazi gazdáik mindössze megyei képviselőikkel vettek részt. Az meg — gondolom — e szemlélet logikus következménye, hogy mikor a balasgyarmati járásban a községekből behívott társadalmi megbízottakkal akarták megtárgyalni a mozgalom helyzetét, a 18 meghívott közül egyetlen egy sem jelent meg.

Kétségtelen, hogy ezt a glosszát a társadalmi szervezetekhez kellene intézni, akik meghirdették a könyvbarát-mozgalmat. Van azonban a kérdésnek elsősorban a könyvtárosokat érintő oldala is: Ne vállalják magukra a társadalmi szervezetek feladatait, ne támogassák azt az itt-ott felbukkanó helytelen szemléletet, mely

A községi könyvtárak tanácsi kezelésbe adása a nagyobb könyvtárak állományellátását megoldotta. De sok még a kis lélekszámú községben működő könyvtár, ahol ez az út nem járható. Nem gazdaságos, s értelmetlen, hogy 5—600 lelkes településeken önálló szerzeményezésű, nagy állományú könyvtárakat hozzunk létre. Mivel itt szintén korszerű könyvtári munkát szeretnénk kialakítani, ez — egyéb tennivalók mellett — azt a feladatot rója ránk, hogy a könyvállomány összetételének változatosságát, a választék bőségét a kis községek olvasói számára is biztosítsuk. Három ismert lehetőség képezheti elsősorban kísérlet tárgyát: bibliobusz, kiskörzeti rendszer, s a letéti ellátás módosítása, formálása.

A Könyvtártudományi és Módszertani Központ javaslataira a Szentgotthárdi Járási Könyvtár a letéti ellátás módosítását, korszerűsítését igyekszik 18 községben megvalósítani. A kísérletet 1963 márciusában kezdtük el.

Keressük azt az utat, amely lehetőséget ad arra, hogy a letéti ellátásban részesülő könyvtárak állományát is alkalmassá tegyük a könyvtárakkal szemben támasztott igények minél jobb kielégítésére. Célunk az, hogy a legfontosabb művek, a könyvtermés java 3—4 év alatt feltétlenül eljusson mind a tizenhét könyvtár olvasóihoz. Ráadásul lehetőséget kívánunk adni ezeknek a könyvtáraknak arra is, hogy állományuk többi részét tetszés szerint, gyakran cserélhessék. Ennek feltétele, hogy a könyvtárak állományát megtisztítsuk a fölös és elavult könyvektől, s így elérjük, hogy az ezután cserére hozott könyvek zöme továbbra is használható, cserére adható legyen. Másik feltétel, hogy olyan letéti raktárakat alakítsunk ki a járási könyvtárban, melynek könyvtárosa gazdag és nagyon változatos.

Szeretnénk elérni, hogy községi könyvtáraink állománya és a raktár könyvei sűrűn cserélődjenek, hogy ezáltal a kis könyvtár viszonylag kevés olvasója is mindig találjon számára új, megfelelő könyveket a polcon.

A kísérlet kezdeti szakasza ez az év. A tapasztalatokról, a megoldás részleteiről később ad majd hírt könyvtárunk a lap olvasóinak.

Puskás Sándorné

azok nyakába akarja varrni ezt a társadalmi mozgalmat, akiknek a könyvtári munka ügyis hivatásuk. Ez a magatartás nem serkenti tevékenységre a társadalmi öröket. A könyvtárosok legyenek benne a könyvbarát-bizottságban, segítsék működését, legyenek annak szakértői, vagyis maguk is vegyenek részt a könyvbarát-mozgalmában. De ne így! (kislaludi)